

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

19.08.2019 r.

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Skutki na gruncie ustawy CIT zbycia ogółu praw i obowiązków w spółce amerykańskiej mającej charakter spółki osobowej, wyrok NSA z 7 sierpnia 2019 r., sygn. II FSK 3129/17	3
Kwestia ustalenia limitu, powyżej którego spółka powinna wyłączyć w danym roku podatkowym z kosztów uzyskania przychodów koszty finansowania dłużnego, wyrok WSA we Wrocławiu z 8 sierpnia 2019 r., sygn. I SA/WR 486/19	3
Sposób określenia wysokości wydatków kwalifikowanych, o których mowa w ustawie o specjalnym podatku węglowym przez spółkę będącą członkiem PGK, wyrok NSA z 6 sierpnia 2019 r., sygn. II FSK 2901/17	4
Kredyt zaciągnięty na zabezpieczenie roszczenia Skarbu Państwa z tytułu uzyskanej przez spółkę rzekomej nadpłaty pomocy publicznej nie spełnia przesłanek z art. 15c ust. 8 ustawy CIT, wyrok WSA w Poznaniu z 8 sierpnia 2019 r., sygn. I SA/PO 381/19	4

Skutki na gruncie ustawy CIT zbycia ogółu praw i obowiązków w spółce amerykańskiej mającej charakter spółki osobowej, wyrok NSA z 7 sierpnia 2019 r., sygn. II FSK 3129/17

Przedmiotowy wyrok rozstrzygnął kwestię, czy w przypadku zbycia przez podatnika spółki amerykańskiej LLC transparentnej podatkowo zastosowanie powinien mieć art. 12 ust. 4 pkt 3a lit. b i pkt 3c ustawy CIT. W pierwszej kolejności NSA zgodził się z rozumowaniem sądu I instancji, iż nieuprawnione jest zrównywanie na gruncie ustawy CIT skutków podatkowych zbycia ogółu praw i obowiązków w spółce osobowej na rzecz osoby trzeciej z wystąpieniem wspólnika z takiej spółki. Spółka w stanie faktycznym wskazała bowiem wyraźnie, iż planowana jest sprzedaż na rzecz osoby trzeciej udziałów w spółce mającej charakter spółki osobowej, a nie wystąpienie wspólnika z tej spółki. Z kolei pojęcie wystąpienia wspólnika ze spółki nie zostało zdefiniowane w ustawie CIT, a zatem konieczne jest sięgnięcie do przepisów Kodeksu spółek handlowych („KSH”). Z analizy przepisów KSH wynika, że pod pojęciem wystąpienia wspólnika ze spółki osobowej zawartym w art. 12 ust. 4 pkt 3a lit. b ustawy CIT mieszczą się tylko i wyłącznie sytuacje przewidziane w art. 65 § 2 KSH. Tym samym, czynność zbycia udziałów w spółce amerykańskiej na gruncie ustawy CIT powinna być traktowana jako odpłatne zbycie praw majątkowych, które przysługują wspólnikowi spółki osobowej, a zatem przychód ten powinien być oceniany na gruncie art. 14 ustawy CIT, a nie na gruncie art. 12 ustawy CIT.

Kwestia ustalenia limitu, powyżej którego spółka powinna wyłączyć w danym roku podatkowym z kosztów uzyskania przychodów koszty finansowania dłużnego, wyrok WSA we Wrocławiu z 8 sierpnia 2019 r., sygn. I SA/WR 486/19

W uzasadnieniu WSA poparł stanowisko podatnika, iż zgodnie z wykładnią literalną, która ma prymat na gruncie przepisów prawa podatkowego, przepisy art. 15c ust. 1 i ust. 14 ustawy CIT należy interpretować w ten sposób, że wyłączeniu z kosztów podatkowych podlegają koszty finansowania dłużnego w części, w jakiej przekraczają łączną kwotę sumy 3.000.000 zł oraz 30% kwoty odpowiadającej nadwyżce sumy przychodów ze wszystkich źródeł przychodów pomniejszonej o przychody o charakterze odsetkowym nad sumą kosztów uzyskania przychodów pomniejszonych o wartość zaliczonych w roku podatkowym do kosztów uzyskania przychodów odpisów amortyzacyjnych, o których mowa w art. 16a-16m, oraz kosztów finansowania dłużnego nieuwzględnionych w wartości początkowej środka trwałego lub wartości niematerialnej i prawnej. Jeśli ustawodawca miał inny zamiar co do zakresu implementacji przepisów Dyrektywy Rady UE 2016/1164 z dnia 12 lipca 2016 r. to powinien to precyzyjnie i w sposób prawidłowy wyartykułować, aby podmiot, będący adresatem danej normy, nie miał wątpliwości jak należy ją interpretować.

Sposób określenia wysokości wydatków kwalifikowanych, o których mowa w ustawie o specjalnym podatku węglowym przez spółkę będącą członkiem PGK, wyrok NSA z 6 sierpnia 2019 r., sygn. II FSK 2901/17

Warunkiem uznania podatku CIT za wydatek kwalifikowany jest jego faktyczna zapłata. Nie budzi bowiem wątpliwości w orzecznictwie NSA, że wydatek poniesiony to znaczy definitywnie zapłacony. Potwierdza to treść przepisu art. 11 ust. 5 ustawy o specjalnym podatku węglowym („SPW”), który wprost stanowi, że za dzień poniesienia wydatku uznaje się dzień uregulowania zobowiązania. Dotyczy to również sytuacji, kiedy spółka będąca podatnikiem SPW należy do PGK.

A zatem, spółka należąca do PGK będzie uprawniona zaliczyć do wydatków kwalifikowanych CIT lub zaliczki na CIT w części dotyczącej działalności wydobywczej węglowodorów, na podstawie art. 11 ust. 1 i 3 pkt 12 i ust. 6 oraz art. 26 pkt 1 SPW, jednak nie w wysokości ustalonej dla potrzeb rozliczeń PGK, a w wysokości faktycznie poniesionego wydatku przez podatnika SPW, tj. przy odpowiednim uwzględnieniu możliwego obniżenia należnego CIT w związku z rozliczeniem strat pozostałych spółek w PGK.

Kredyt zaciągnięty na zabezpieczenie roszczenia Skarbu Państwa z tytułu uzyskanej przez spółkę rzekomej nadpłaty pomocy publicznej nie spełnia przesłanek z art. 15c ust. 8 ustawy CIT, wyrok WSA w Poznaniu z 8 sierpnia 2019 r., sygn. I SA/PO 381/19

Odsetek od kredytów na zabezpieczenie roszczenia Skarbu Państwa z tytułu uzyskanej przez spółkę rzekomej nadpłaty pomocy publicznej nie można uznać za koszty finansowania dłużnego wynikające z kredytów wykorzystywanych do sfinansowania długoterminowego projektu z zakresu infrastruktury publicznej, o których mowa w art. 15c ust. 8 ustawy CIT. W ocenie sądu, nie każdy kredyt zaciągnięty przez podmiot, który podejmuje inwestycje z zakresu infrastruktury publicznej, będzie wyłączony z limitu ograniczającego odliczanie kosztów finansowania dłużnego. Oceniając możliwość skorzystania z powyższego przepisu należy przede wszystkim ustalić, na jaki cel został zaciągnięty dany kredyt, tj. czy spłata odsetek od takiego kredytu ukierunkowana jest na realizację długotrwałej inwestycji z zakresu infrastruktury publicznej. Tym samym spółka nie będzie uprawniona do nieuwzględnienia kosztów związanych z odsetkami od ww. kredytów przy wyliczaniu nadwyżki kosztów finansowania dłużnego zgodnie z art. 15c ust. 8 ustawy CIT.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Korekty dokonywane w celu wyrównania różnicy powstałej między budżetowaną a rzeczywistą liczbą procesów wykonanych w ramach świadczonych usług nie stanowią korekty cen transferowych w rozumieniu art. 11e ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 1 sierpnia 2019 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.215.2019.2.BK 6

Brak obowiązku poboru zryczałtowanego podatku dochodowego w związku z przekazywaniem operatorowi spłat wierzytelności nabytych przez inwestorów, dokonanych przez pożyczkobiorców na konto pożyczkodawcy, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 30 lipca 2019 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.243.2019.3.PW 6

Opodatkowanie u źródła wartości wypłaconych należności z tytułu zakupu powierzchni reklamowej, uprawnień do emisji przekazu reklamowego i czasu antenowego, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 30 lipca 2019 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.178.2019.1.PW 7

Kwestia zastosowania ograniczeń wynikających z art. 15c ustawy CIT do odsetek wypłaconych przez spółki tytułem rozliczenia występującego przejściowo w ramach cash poolingu salda ujemnego, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 29 lipca 2019 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.318.2019.1.EN 7

Nieumorzona wartość likwidowanego pawilonu oraz wartość zwróconych nakładów najemcom nie zwiększa wartości początkowej nowego środka trwałego, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 29 lipca 2019 r., sygn. 0114-KDIP2-3.4010.77.2019.2.MC 7

Korekty dokonywane w celu wyrównania różnicy powstałej między budżetowaną a rzeczywistą liczbą procesów wykonanych w ramach świadczonych usług nie stanowią korekty cen transferowych w rozumieniu art. 11e ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 1 sierpnia 2019 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.215.2019.2.BK

W stanie faktycznym przedstawionym przez podatnika wskazano, iż spółka świadczy na rzecz podmiotów powiązanych usługi księgowo, które dzieli na oddzielne procesy i przypisuje odpowiednie wynagrodzenie za jednostkę każdego procesu. Miesięczne wynagrodzenie kalkulowane jest pierwotnie przed rozpoczęciem danego roku na podstawie szacowanej liczby procesów, które spółka wykona dla danego podmiotu, co wynika z faktu, iż w momencie wystawiania faktur miesięcznych spółka nie jest w stanie dokładnie określić liczby procesów faktycznie wykonanych dla każdego usługobiorcy. Po zakończeniu roku stosowany jest natomiast mechanizm korekty wolumenu usług (procesów) z planowanej do faktycznie wykonanej.

W takim stanie faktycznym organ potwierdził, iż korekty dokonywane przez spółkę w celu wyrównania różnicy powstałej między budżetowaną a rzeczywistą liczbą procesów wykonanych w ramach świadczonych usług nie stanowią korekty cen transferowych w rozumieniu art. 11e ustawy CIT, gdyż korekty te nie są związane ze zmianą takich parametrów jak rentowność Spółki czy ceny poszczególnych procesów, ani nie są skutkiem samego faktu realizacji transakcji z podmiotami powiązаныmi, lecz skutkiem urealnienia liczby procesów. W konsekwencji, spółka będzie uprawniona do uwzględnienia tych korekt w bieżących okresach rozliczeniowych (tzn. w których wystawiane będą faktury korygujące), zgodnie z art. 12 ust. 3j ustawy CIT.

Brak obowiązku poboru zryczałtowanego podatku dochodowego w związku z przekazywaniem operatorowi spłat wierzytelności nabytych przez inwestorów, dokonanych przez pożyczkobiorców na konto pożyczkodawcy, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 30 lipca 2019 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.243.2019.3.PW

W analizowanej sprawie w wyniku zawarcia umowy cesji, inwestor nabywa od wnioskodawcy roszczenia wobec pożyczkobiorców m.in. do należnych odsetek. Pożyczkobiorcy spłacają kwoty należne w związku z wcześniejszym zawarciem umowy pożyczki na konto wnioskodawcy. Wnioskodawca, na zasadach określonych w umowie o współpracy, przelewa na konto bankowe operatora, w imieniu pożyczkobiorców, spłaty kwot należnych inwestorom. Wnioskodawca nie realizuje bezpośrednio jakichkolwiek płatności na rzecz inwestorów i co istotne zarówno od strony prawnej, jak i faktycznej nie ma takiej możliwości. Wnioskodawca ani operator nie są uprawnieni do odsetek spłacanych przez pożyczkobiorców inwestorom. Wnioskodawca jedynie pośredniczy w przekazywaniu kwot należnych od pożyczkobiorcy (tj. wynikających z umowy pożyczki) do inwestora za pośrednictwem operatora. To operator przelewa środki otrzymane od pożyczkobiorcy przekazane technicznie przez pożyczkodawcę na rachunek bankowy przypisany do inwestora.

W tej sytuacji należy uznać, iż w związku z przekazywaniem na rachunek bankowy operatora spłat wierzytelności pożyczkowych wynikających z umów pożyczek przez pożyczkobiorców na wnioskodawcy nie będzie ciążył obowiązek poboru zryczałtowanego podatku dochodowego przewidzianego w art. 21 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 26 ust. 1 ustawy CIT. Pożyczkodawca w zakresie przekazywania spłat dokonanych przez pożyczkobiorców nie mieści się w katalogu określonym w art. 26 ust. 1 ustawy CIT.

Opodatkowanie u źródła wartości wypłaconych należności z tytułu zakupu powierzchni reklamowej, uprawnień do emisji przekazu reklamowego i czasu antenowego, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 30 lipca 2019 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.178.2019.1.PW

Organ uznał za nieprawidłowe stanowisko podatnika, że zakup nośników mediów zarówno od niepowiązanych, jak i powiązanych dostawców mediów przez spółkę nie podlega opodatkowaniu według zasad właściwych dla usług wymienionych w art. 21 ust. 1 pkt 2a w zw. z art. 26 ust. 1 ustawy CIT (ponieważ wynagrodzenie płatne dostawcom mediów nie powinno być kwalifikowane jako płatność z tytułu „usługi reklamowej”).

Zgodnie ze stanowiskiem organu, usługi reklamowe stanowią czynności związane z oddziaływaniem na klientów i potencjalnych nabywców polegające na dostarczaniu informacji, argumentacji, obietnic, zachęty i skłaniania klientów do korzystania z usług przedsiębiorcy. A zatem, należności wypłacane dostawcom mediów, będącym osobami prawnymi nieposiadającymi na terytorium Polski siedziby lub zarządu, związane z udostępnianiem nośników mediów w celu emisji przekazów handlowych, mieszczą się w katalogu świadczeń objętych ryczałtowym podatkiem dochodowym, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT. Tym samym wypłata należności z tego tytułu na rzecz nadawców będzie objęta obowiązkiem poboru podatku u źródła wynikającym z postanowień art. 26 ust. 2e w zw. z art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT.

Kwestia zastosowania ograniczeń wynikających z art. 15c ustawy CIT do odsetek wypłacanych przez spółki tytułem rozliczenia występującego przejściowo w ramach cash poolingu salda ujemnego, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 29 lipca 2019 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.318.2019.1.EN

Szeroka formuła art. 15c ust. 12 ustawy CIT nakazuje objąć nim wszystkie koszty związane z uzyskaniem finansowania od innych podmiotów oraz koszty związane korzystaniem z tego finansowania. Jednocześnie, ponieważ ww. przepis stanowi, że nie jest istotne na rzecz kogo koszty te zostały poniesione, należy przyjąć, że chodzi też o koszty poniesione na rzecz podmiotów nie będących finansującymi.

Tym samym odsetki wypłacane przez spółki z grupy, które wynikają z wykazywanego przejściowo w ramach cash poolingu salda ujemnego będą podlegać ograniczeniu o którym mowa w art. 15c ustawy CIT.

Jednocześnie, zgodnie z art. 15c ust. 18 ustawy CIT, koszty finansowania dłużnego wyłączone w roku podatkowym z kosztów uzyskania przychodów zgodnie z ust. 1 będą podlegać zaliczeniu do takich kosztów w następnych 5 latach podatkowych, zgodnie z zasadami określonymi w ust. 1-17 oraz w ramach obowiązujących w danym roku limitów wynikających z tych przepisów.

Nieumorzona wartość likwidowanego pawilonu oraz wartość zwróconych nakładów najemcom nie zwiększa wartości początkowej nowego środka trwałego, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 29 lipca 2019 r., sygn. 0114-KDIP2-3.4010.77.2019.2.MC

W związku z rozpoczętą inwestycją spółka dokonała fizycznej likwidacji pawilonu handlowego (obsługa pasażera) z zamiarem wybudowania w miejscu dworca autobusowego. W nowo wybudowanym pawilonie prowadzona będzie dotychczasowa działalność gospodarcza. Wyburzony pawilon nie był w pełni zamortyzowany. Również w związku z budową dworca spółka zwróciła nakłady firmom, które użytkowały lokale handlowe na nowopowstającej inwestycji, a wcześniej poniosły koszty związane z adaptacją tych lokali. Opuszczenie tych lokali było niezbędne aby mógł powstać nowy dworzec autobusowy.

Spółka stała na stanowisku, iż zgodnie z art. 16g ust. 4 ustawy CIT nieumorzona wartość środka trwałego jak i zwrot poniesionych nakładów najemcom powinny zwiększyć wartość początkową nowego środka trwałego i stanowić koszt uzyskania przychodu poprzez dokonywane odpisy amortyzacyjne, gdyż koszty te wystąpiły w związku z rozpoczęciem nowej inwestycji, a więc są kosztem bezpośrednio związanym z budową nowego obiektu.

Organ nie zgodził się ze stanowiskiem wnioskodawcy, argumentując, iż na gruncie przepisów ustawy CIT nie ma uzasadnienia do rozliczenia nieumorzonej wartości zlikwidowanego środka trwałego poprzez amortyzację nowego środka trwałego (zaliczenia jej do wartości początkowej tego środka trwałego), bowiem środki te podlegają odrębnej amortyzacji. Również nakłady zwrócone najemcom nie mogą zostać zaliczone do wartości początkowej nowego środka trwałego. Zwrot nakładów poniesionych przez najemców nie jest związany z realizacją nowej inwestycji polegającej na wybudowaniu dworca autobusowego a jedynie z likwidacją pawilonów handlowych wybudowanych na gruncie spółki, które zaliczyć należy do likwidowanej inwestycji. Wydatki te powinny zatem zostać zaliczone do kosztów uzyskania przychodów jako wydatek związany z prowadzoną działalnością gospodarczą w momencie ich poniesienia.

KONTAKT

PIOTR KORSZLA
tel. +48 509 802 418
piotr.korszla@ptpodatki.pl

ADAM HELLWIG
tel. +48 502 184 966
adam.hellwig@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Jesionowa 22, 40-158 Katowice
tel. 32 732 33 45, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl